

ת"פ 32919/11/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אריאל ישר, הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 32919-11-15 מדינת ישראל נ' ישר

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אריאל ישר - הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 19.5.15 תקף הנאשם את המתלונן בכך שפתח את דלת הרכב בו ישב המתלונן, קילל אותו בכך שאמר לו: "יא בן זונה..". והיכה אותו באמצעות אגרופו בפניו.

הסדר הטיעון

2. ביום 22.2.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע, וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. עמדת המאשימה למאסר מותנה, התחייבות ופיצוי. ב"כ הנאשם ביקש שתיבחן שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 17.7.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 48, גרוש, אב לשני ילדים, עובד כבעל עסק למוצרי בניה והקמת בתים מעץ. סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות, שירת שירות צבאי מלא, יציב תעסוקתית. מזה כ-25 שנים עובד כעצמאי בבניית פרגולות מעץ. נעדר עבר פלילי.

להערכת שירות המבחן הנאשם לוקח אחריות חלקית על התנהלותו ומטיל אחריות על המתלונן אשר לטענתו התייחס אליו בזלזול וברח ממקום התאונה.

שירות המבחן התרשם כי העבירה הנדונה חריגה להתנהגותו ורמת הסיכון למעורבות אלימה בעתיד נמוכה. למרות התרשמות שירות המבחן כי קיימת נזקקות טיפולית, הנאשם אינו מעוניין בכך ולפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

שירות המבחן לא מצא המצדיקים ביטול הרשעה והמליץ על הטלת מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן.

ראיות לעונש

4. המתלונן העיד שיום האירוע היה יום רגיל בחייו, התחיל את היום בקטיפת שיבולים בשדה לטובת טקס שבועות הסתיים בתקיפה שאינו ידוע כלל מדוע הותקף. לדבריו, יום לאחר האירוע הגיע למרפאה בשל כאבים בלסת סבל כתוצאה מהתקיפה, עבר עקירת שן והושם לו שתל. לדבריו מאז שהותקף באותו אירוע הוא נוסע כשדלת רכבו נעולה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה להסדר שהוצג, ציינה כי אין הצדקה לבטל ההרשעה ועתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה פיצוי והתחייבות. ביקשה שהפיצוי יהלום את העובדות עליהן סיפר המתלונן.

6. ב"כ הנאשם טען שנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות ראשונה, לכך שהוא נעדר עבר פלילי, לנסיבותיו האישיות, היותו גרוש ואב לשניים, למצבו הכלכלי כפי שעולה מהמסכים שהוגשו (המלמדים על שכר הדירה שמשלם, על המזונות, על הכנסותיו). לדבריו האירוע הוא חריג לאורחותיו. לפיכך ביקש לאמץ את ההסדר ולהסתפק בפיצוי סמלי.

7. הנאשם ביקש לומר דברים. הנאשם הביע צער וחרטה, ציין שעובד כעצמאי בתחום העץ, הציג מכתבי תודה שקיבל מלקוחותיו.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך המוגן** הנפגע בעבירת התקיפה הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו.

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של גמול והרתעה."

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך-בינוני ומתבטאת בכך שהנאשם תקף את המתלונן בכך שפתח את דלת הרכב בו ישב המתלונן, קילל אותו בכך שאמר לו: "יא בן זונה...". הנאשם היכה את המתלונן באמצעות אגרופו בפניו.

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי כי לדברי הנאשם הרקע לאירוע היה כאשר הוא פנה למתלונן וזה האחרון לא נענה לדרישתו להחלפת פרטים, עם זאת אין לכך כל תימוכין בדברי המתלונן אשר התייצב בבית המשפט. נתתי דעתי לכך שהנאשם פתח את דלת רכבו של המתלונן ללא רשותו בעוד שזה האחרון יושב ברכב. הנאשם היכה את המתלונן באמצעות אגרופו בפניו. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה והיא לא נעשתה בתחכום. לא היה שימוש בנשק חם או קר. נתתי דעתי לכך שהנזק שיכול להיגרם כתוצאה ממכת אגרופים בפנים הוא רב, הגם שבכתב האישום לא יוחסה לנאשם תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ולפיכך לא יוחס לו גרימת נזק, המתלונן העיד בבית המשפט כי כתוצאה מהתקיפה פנה לקבלת טיפול רפואי, ונאלץ לעבור עקירת שן (לא הוצג תיעוד רפואי).

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של תקיפה סתם, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים. ראו בין היתר:

ראו למשל רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**) רעפ 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטליני מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילןפחימהנ' מדינת ישראל**; רע"פ 6756/14 **יצחקבןחמוני מדינת ישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהוקשתני מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל**; ע"פ(נצרת) 47731-04-14 **שתיוי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 53794-06-13 **מימון נ' מדינת ישראל**; ע"פ (חיפה) 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג**; עפ"ג (י-ם) 10208-12-12 **תמר נ' מדינת ישראל**; ת"פ (ק"ג) 26853-07-13 **מדינת ישראל נ' סבח ת"פ (ב"ש) 33580-06-13 מדינת ישראל נ' מנגסטו**; ת"פ (נתניה) 4328-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני**;

12. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

13. בנסיבותיו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

14. כאמור אין בעניינו של הנאשם המלצה לענישה בעלת אפיק שיקומי. הנאשם לא הביע נכונות להתערבות טיפולית.

15. בעת הצגת ההסדר ביקש ב"כ הנאשם כי תיבחן אפשרות לבטל ההרשעה. בטיעונו לעונש לא חזר על בקשה זו. ואכן, בנסיבותיו של הנאשם לא מתקיימים החריקים המצדיקים ביטול ההרשעה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה, הגם שמתסקיר שירות המבחן עולה כי לוקח אחריות חלקית על התנהלותו.
- זקפתי לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן, חלפו למעלה משנתיים וחצי ואת העובדה שלא נפתחו תיקים נוספים.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, בהיותו בעל עסק עצמאי.
- לקחתי בחשבון את כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר וכפי שעולות מטיעוני ההגנה, את מצבו המשפחתי והכלכלי כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו.
- לקחתי בחשבון כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד נמוכה.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.

17. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון שהוצג על ידי הצדדים, אשר מצוי בתוך מתחם העונש ההולם, הגם שברף התחתון של המתחם, ובהיותו ראוי והולם בנסיבות העניין.

באשר לפיצוי, בקביעת גובה הפיצוי לקחתי בחשבון כי על אף דברי המתלונן בבית המשפט הרי שבכתב האישום לא יוחסה לנאשם גרימת חבלה של ממש, ואף לא הוצג תיעוד רפואי, ומאידך לקחתי בחשבון את טיב התקיפה (אגרוף ללסת). לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעולה מהמסמכים שבפניי.

18. לאור האמור מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 3 למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ב. פיצוי בסך 3,000 למתלונן אריאל כץ, ע"ת 2.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.18.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ח, 07/01/2018 במעמד הנוכחים.